

NANDA RAMON, al Congrés dels diputats per la candidatura conjunta i d'esquerres

“progressistes per les illes balears”

Et presentes com a candidata a les properes eleccions. Com creus que viuràs el canvi de la teva feina actual a l'Institut per involucrar-te de ple dins la vida política?

És un canvi molt gran. De fet, la incompatibilitat entre la meua professió i aquesta nova etapa va ser una de les coses que més complicaren i retardaren la meua decisió.

Sempre he volgut ser mestra i ho som des de l'any 86. Ho he estat a pobles de Mallorca i a barriades de Palma i he tingut alumnes de totes les edats. Em consider una mestra vocacional i de trinxera i el contacte amb els meus alumnes i la feina amb els companys són per a mi una gran satisfacció.

Només puc pensar en aquesta etapa com un parèntesi, engrescador i transcendental, però que de cap manera em podrà fer enfora molt de temps de les aules.

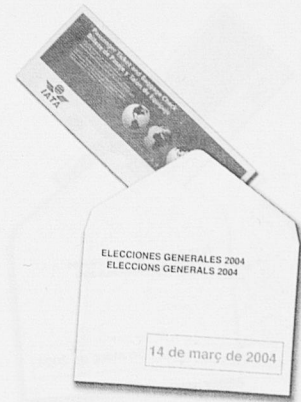
És possible conciliar la vida pública amb la vida privada, és a dir, és possible compartir la feina domèstica amb la política? Com resoldràs aquesta qüestió?

La conciliació entre la vida pública i la vida familiar serà un dels grans reptes del segle XXI i qualsevol avanç en aquest camp facilitarà l'accés de la dona a la vida pública -laboral, social, política, institucional...- sense el plus d'esforç i de renúncia que representa ara per a moltes

dones. Els poders públics s'han de comprometre decididament en aquest camp: millores assistencials, formació, flexibilització dels horaris laborals, ajuts i llicències, sensibilització...

En aquest camp, però, sempre m'he sentit privilegiada. El meu entorn més immediat -família i amics- sempre ha donat suport als meus projectes. No només hi he trobat paciència, sinó altres elements molt més decisius: l'organització pràctica, la flexibilitat davant els imprevists, la complicitat, la implicació personal en el projecte i el sentit de l'humor.

Per què creus que has estat escollida com a representant d'una candidatura conjunta

Nanda Ramon ha estat elegida com a candidata per representar el PSM, EU, Els Verds i ERC a les eleccions generals del 14-M, per obtenir un escó al Congrés dels Diputats. És mestra d'Educació Primària, llicenciada en Filologia Catalana i postgraduada en Planificació i Serveis Lingüístics. És professora d'Educació Secundària des de 1989 i ha exercit la docència a Felanitx, Inca, Lluçmajor i Palma. Ha estat coordinadora de Cultura i Joventut del Consell de Mallorca des del 1999 al 2000 i Tècnica de la Direcció General de Política Lingüística des del 2001 al 2003. Actualment exerceix de professora a l'IES Joan M. Thomàs de Palma. És una persona compromesa des de fa anys amb els valors progressistes, la defensa del medi ambient i el territori, la reivindicació nacional i està vinculada al moviment feminista. Per totes aquestes raons de pes i per estar afiliada a l'STEI-i des de 1991, hem cregut convenient i imprescindible fer-li aquesta entrevista.

nacionalista i d'esquerres?

Fa molts d'anys que estic compromesa amb els valors que representa la coalició: el progrés, la llibertat, la democràcia, els drets individuals i col·lectius, la participació, l'autogovern, un nou model d'Estat, el creixement sostenible, la riquesa equitativa, la tolerància, la integració, la pau... Em sent molt còmoda en aquesta coalició i molt identificada amb els milers de persones que representa i voldria encapçalar-la dignament. També crec que ha pesat molt la meua il·lusió i la meua implicació en aquest projecte. Tant les eleccions generals com la possibilitat que els progressistes ens presentàssim per primera vegada en coalició varen

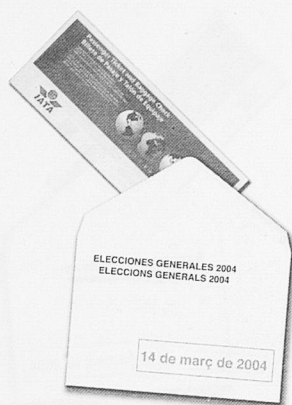
despertar en mi grans esperances. La il·lusió i el convenciment són mals d'amagar i aviat vaig fer de la cita electoral l'objecte preferent dels meus pensaments i converses.

Quins són els principals trets programàtics que penses defensar si aconsegueixes un escó al Congrés dels Diputats?

En primer lloc, volem garantir el progrés i el benestar de la nostra terra i que els nostres ciutadans rebin els serveis que necessiten i es mereixen (inversions, transports, habitatge, infraestructures...) i que es pugui redreçar a la fi la precarietat que patim en molts d'aspectes, a pesar de ser un país teòricament tan ric. Necessitam créixer en el

marc d'una economia sostenible i diversificada, que respecti el territori i el teixit econòmic propi i que prioritzi la creació més equitativa de la riquesa i la consolidació d'una ocupació estable i digna per a tots els ciutadans.

Un altre bloc transcendental del nostre programa fa referència a la necessitat de garantir tots els drets per a totes les persones, perquè puguin accedir lliurement a totes les prestacions de l'estat del benestar sense retallades ni recessions: l'educació entesa com un servei públic, una atenció sanitària de qualitat, unes polítiques culturals dignes, l'acompanyament dels joves, la protecció de les persones majors, les pensions justes... També explicitam un compromís decidit

contra qualsevol forma de discriminació i ens proposam la defensa dels drets civils i dels drets individuals.

La nostra proposta també és un compromís amb la pau, amb la tolerància i amb la democràcia, i voldríem traslladar aquest missatge a nivell mundial: la cooperació amb el sud, la concòrdia internacional, el reforçament dels organismes internacionals...

Finalment, estam convençuts que només podem avançar en els punts anteriors si podem fer ús d'un instrument imprescindible: l'autogovern. Només podem garantir el benestar dels nostres ciutadans si podem decidir el nostre futur i per això és

necessari reformar l'estatut d'autonomia i aconseguir un nou sistema de finançament autonòmic.

La Comunitat Autònoma de les Illes encapçala la llista a nivell estatal quant a violència de gènere. Quines mesures, propostes i accions penses dur a terme, cas de sortir elegida?

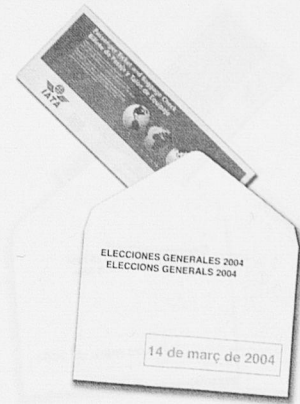
Resulta difícil determinar exactament quina comunitat pateix més casos de violència de gènere, perquè les dades provenen de fonts d'informació molt diverses, com poden ser la fiscalia, les denúncies a comissaria o els centres de dones. També hem de tenir

present que existeixen diferents tipus d'agressions que s'han de contemplar, com són les agressions físiques, l'assassinat, l'assetjament sexual o la violència psicològica. En qualsevol cas, és ben cert que, a les Illes Balears, l'any 2003 va ser un any tràgic per la gran quantitat de casos de violència que acabaren amb la vida de les víctimes. I, tristament, hem començat el 2004 en la mateixa tònica, amb un cas de mort per violència de gènere el segon dia de l'any.

Pel que fa a les accions que cal emprendre, he de dir, en primer lloc, que totes les competències estan transferides a les comunitats autònomes i, per tant, que és feina del Govern de les Illes Balears posar remei a aquesta situació. En aquest sentit, com a mesures més urgents, proposam un reforçament dels serveis d'atenció immediata i d'urgència. També consideram necessari una major coordinació dels serveis per tal d'augmentar l'eficàcia d'aquests. Per altra banda, resulta indispensable elaborar mesures dins l'àmbit de la prevenció (serveis socials, educació, habitatge...) i fer feina amb l'autonomia de les dones. Pel que fa al Congrés dels Diputats, treballarem per treure endavant la Llei Integral contra la Violència de Gènere i que, a més, demanarem que aquesta mesura legislativa estigui acompanyada d'un pressupost adequat.

Tenint en compte que el

Govern Central ha endegat una reforma educativa, la LOCE, que suposa un retrocés en molts d'aspectes del sistema educatiu i que no pugen l'aportació percentual del PIB, uns dels més baixos de la UE, què penses fer sobre aquests aspectes en particular, i l'educació i l'ensenyament en general?

La nostra intenció és pressionar perquè la LOCE sigui derogada o, com a mínim, modificar els aspectes més regressius que conté: recuperació de competències per part de l'Estat, davallada de la participació de la comunitat educativa, atac contra l'autonomia dels centres, segregació de l'alumnat, qüestionament de la laïcitat de l'ensenyament, vulneració dels nostres drets lingüístics, desaparició dels programes de diversificació curricular...

La LOCE, en definitiva, s'emmarca dins una concepció centralista de l'Estat i és una gran escenificació politicosimbòlica de la unitat d'Espanya i de la voluntat d'avançar cap a la confessionalitat de l'Estat i de l'escola. És una llei essencialment ideològica i no una proposta concreta que pugui aportar solucions de tipus pràctic i pedagògic.

L'educació hauria de deixar de ser una arma política sotmesa a una intensa teatralització i subhasta en períodes electorals per passar a ser una veritable prioritat del país, on tothom treballàs en un clima de consens i de diàleg. Des de la Conferència

d'Educació s'hauria de formentar al màxim l'acord i la participació i donar la màxima autonomia a les Conselleries d'Educació i als centres docents, que són els que realment coneixen els seus problemes i els poden solucionar. La Conferència d'Educació no pot continuar amb les seves actuacions unilaterals ni podem continuar tenint una ministra d'Educació que no accepta reunions ni concedeix audiència

a les nostres autoritats educatives. El Ministeri no pot prendre decisions que ens afecten, que hem d'assumir obligatòriament i que impliquen una despesa pública que no estan disposats a finançar.

Com penses aconseguir fer creïble que és possible avançar des d'una democràcia representativa cap a una democràcia participativa?

Informàtica
Ciutat

Servei Tècnic
Venda d'Ordinadors
Servei a domicili

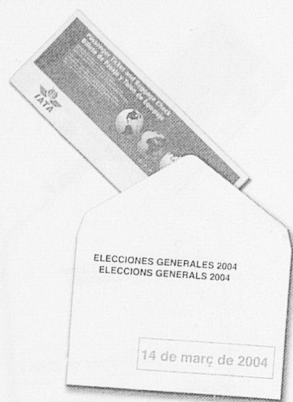

iciutat@arrakis.es

TEL: 971 289 898

FAX: 971 451 694

C./ De la Balanguera, 10 baixos
07011 Palma de Mallorca

Pel que fa a la promoció de la democràcia participativa, ens hem marcat dues línies d'actuació. La primera consisteix a treballar en la potenciació de la participació social a través de mecanismes com els consells consultius i els fòrums. Per altra banda, treballarem per ampliar els àmbits de participació de les organitzacions i els moviments socials, donant-los un paper més destacat en la gestació i gestió de les polítiques públiques.

Els dos partits estatals sempre parlen de bipartidisme i de vot útil a unes eleccions generals. La seva intenció és llevar vots als partits minoritaris. Com penses rebatre aquests arguments?

Tots els vots són útils, tots són legítims i tots expressen la veu dels ciutadans que els han emesos, encara que no aconsegueixin una representació. Crec que és una crueltat

poc democràtica parlar de vots "inútils", perquè em sembla un plantejament prepotent i unilateral.

Tanmateix, si consideram que els vots "útils" són aquells que serveixen per aconseguir una diputada a Madrid, votar Progressistes per les Illes Balears és una opció pràctica i realista. La suma de les expectatives de vot de les quatre forces polítiques presents a la coalició li garanteix un escó a Madrid a partir del mes de març.

A més a més, la diputada de la coalició no partirà a Madrid a integrar-se en una majoria de govern o d'oposició, sinó que serà una autèntica representant territorial que només haurà de retre comptes davant els ciutadans i ciutadanes de les Illes

Balears. Hi pot haver res més útil que això?

Quins compromisos penses assumir davant els ciutadans de les Illes Balears i Pitiüses, respecte a la recepció i emissió d'informació, a les relacions amb els organismes de la societat civil i a la canalització de les reivindicacions?

La gent té tendència a pensar "que me'n vaig a viure a Madrid". Res més fals. Jo viatjaré molt a Madrid i hi hauré de fer feina molts de dies durant els períodes de sessions. Però jo tindrè una altra feina tant o més important i aquesta l'he de fer des d'aquí. La coalició Progressistes per les Illes Balears es compromet a establir els mecanismes necessaris perquè els ciutadans i ciutadanes de les quatre illes -a nivell individual o com a col·lectius- ens puguin fer arribar els seus suggeriments o les seves demandes d'informació. Volem donar compte de la nostra actuació, perquè és l'obligació de tot càrrec públic. Volem donar resposta personalment a les necessitats de la nostra gent, volem avançar cap una activitat política transparent, propera i compromesa i no tenim altre objectiu que trobar entre tots una nova forma de fer política. De fer una política veritablement al servei de les persones.

Redacció

Fotografies: Andreu Caballero

